

EXCURSIE VLIELAND 8-9 en 10 SEPTEMBER

Het eiland, wat dit jaar met een bezoek vereerd zou worden, was Vlieland. Een heerlijk rustig eiland, waar auto's en bromfietsen geweerd worden en waar het enige gemotoriseerde verkeer bestaat uit wat auto's en bromfietsen van de plaatselijke bevolking. "Het Posthuis", zo'n 8 km van het dorp gelegen, zou onze roestplaats zijn. De ligging van het Posthuis heeft alles mee. Het ligt 700 m van strand, 100 meter van bos, 500 meter van het wad en 500 meter van de kroonpolders. Geen wonder dat "Het Posthuis" internationale bekendheid geniet bij biologen, ornithologen en zomaar natuurliefhebbers. Zo te zien zouden de 26 gasten uit Noordwijk het hier wel uit kunnen houden, als tenminste het weer een beetje meewerkte. De vooruitzichten waren, (altijd-optimistisch blijven) niet bepaald best.

Zaterdag

Bij het eerste valse ochtendlicht bed uit en naar buiten. Iedere minuut moest benut worden. We zijn tenslotte niet naar Vlieland gekomen om eens lekker uit te slapen. De vloed kwam op in de Waddenzee. Onder de wal lag het wad nog droog, maar de grote groepen vogels die deze grauwe, glibberige vlakke volkten, bewezen wel dat verderop in zee de platen volliepen.

Tegen de wal aan hoorden we het gefluit van wulpen. Door onbekende oorzaak werd de gehele groep opgeschrikt en vielen een paar honderd meter weer in. We schatten de vlucht op ± 800 exemplaren.

Het wad herbergde een bonte verzameling vogels. Honderden tureluurs, scholeksters, bergeenden, kluten en rosse grutto's. Duizenden kanoetstrandlopers, bontbekpleviertjes en in zee een groot aantal eidereenden.

Na het ontbijt met het gehele gezelschap de kroonpolders "ronden". Het wad was nu geheel volgelopen. De vogels waren de polder ingetrokken om daar laag water af te wachten om dan weer over het wad uit te zwermen. Ieder poldertje had zijn eigen vogelsoort. Een poldertje met uitsluitend wulpen, scholeksters, tureluurs en kluten. Een ander met rosse grutto's en kanoetstrandlopers, weer een ander met bontbekplevieren, zilver- en mantelmeeuwen.

Boven de polders de trage vlucht van een blauwe kiekendief en het zenuwachtig geflapper van een biddende torenvalk.

De kanoeten en grutto's zijn erg zenuwachtig en er is weinig voor nodig om de tienduizenden vogels de lucht in te krijgen. Aangegrepen door massahysterie wolken de rosse grutto's omhoog. Door dit lawaai schrikken de kanoeten ook op en gaan met duizenden tegelijk op de wiek. De lucht is verduisterd door de enorme massa vogels, dat chaotisch, maar later met een zichtbaar patroon door elkaar heen vliegt. Onbegrijpelijk dat het niet "regent" van tegen elkaar aangevlogen vogels. Niet één valt er naar beneden. Voor een drieste zilvermeeuw, die dwars door de woest kolkende groep kanoeten heen vliegt, wordt moeiteloos ruimte gemaakt.

Een paar minuten later strijkt alles weer neer. Het veld kanoeten wordt bij iedere invallende vlucht compacter. Steeds blijken er bij te kunnen; er wordt wat ingeschoven zodat, als alle kanoeten zijn neergestreken, je het idee krijgt, dat het onmogelijk is dat daar nog vogels tussen kunnen. Het kan....

Vanuit de Waddenzee vloog een groep kanoeten de polder in en liet zich plompverloren midden tussen de andere kanoeten vallen. Het ging best.

Onze snelheid lag niet erg hoog. Gemiddeld 1 km. per uur. Er werd uitgebreid gefilmd, gefotografeerd en gekeken.

Het weer verslechterde. De voorspellingen waren ook niet best; langdurige regen in het gehele land. De zon verdween. De prachtige wolkenformaties werden geslecht tot een grauwe egale massa, waaruit het nu en dan druppelde.

Via een stukje Vliehorst, langs het strand terug naar "Het Posthuis". Het regende af en toe flink. Na de koffie, die voor ons warm was gehouden (in "Het Posthuis" gaat de service ver en is niets te dol) het bos in. Een prachtig gemengd bos, dat, ondanks de ligging direct aan zee, weinig te lijden schijnt te hebben van de zeewind, zout en zand. Qua vogels was het bos niet druk, hoewel het weer ook niet meewerkte. Veel wind en zware regenbuien. De oogst aan vogels was; wat goudhaantjes, een kruisbek, bonte- en grauwe vliegenvangers, gekraagde roodstaart en houtsnip.

ZONDAG

's Morgens vroeg aan het strand kregen de aldaar verzamelde, kou en regen trotserende waarnemers het niet cadeau. Zware regenbuien en weinig te zien. Wat zwarte zeeëenden, een paar jan van genten, een eenzame rosse grutto en een paar steenloper-tjes was de gehele lijst van een paar uur waarnemen. De wind was gelukkig naar noordwest gegaan, zodat de buitenactiviteit wel zou afnemen.

Na het ontbijt liet het zonnetje zich even zien. De lucht dreigde nog, maar het blauw veroverde meer en meer de hemel, de wind werd minder en rond tien uur konden we zeggen, dat we een prachtige zondagmorgen hadden.

Het was goed liggen tegen een duintje, in het zonnetje, kijkend over het trage bewegen van de Waddenzee. Menig "vogellatijn" werd hier opgehaald. Tijdens het eten misten we Passchier. Die was 's morgens vroeg met zijn schuiltent vertrokken om foto's te maken.

In "Het Posthuis" kan alles, dus zijn eten werd op een laag pitje warmgehouden. Toen hij eindelijk verscheen, vertelde hij dat niets die morgen lukte. Diverse keren had hij zijn tent verplaatst, zonder succes op een beetje redelijke foto. Als klap op de vuurpijl viel een kiekendief bij zijn schuiltent neer, echter niet voor het ingestelde fototoestel maar achter zijn tent.... Het enige waarnemingsgaatje aan de achterkant was een ritssluiting die een centimeter openstond.

's Middags werd een ieder aan zijn lot overgelaten en kon men gaan en staan waar men wilde, als men maar weer om vier uur terug was voor de bus die ons naar de boot zou brengen.

Dat lukte bijzonder goed.

In Oost-Vlieland vermaakte men zich enorm met de hondsbrutale kokmeeuwen, die bijna de patatfrites uit je zakje kwamen halen. Voor de vrouwen was het een belevenis meeuwen zo dichtbij te kunnen zien, ze bijna te kunnen aaien. Het tochtje terug naar Harlingen was koud en winderig, maar zeer interessant, omdat we 2 van de 3 zeehonden hebben gezien die de Wadden nog rijk zijn.

We kunnen terug zien op een zeer geslaagd weekend. Het weer was, gezien de verhalen uit Noordwijk over de regenval daar, goed geweest. De meeste regen is daar 's nachts gevallen.

87 soorten vogels zijn waargenomen met als uitschieters:

3 soorten kiekendieven, krombekstrandloper, kleinst waterhoen, 2 sneeuwgorzen, 2 baardmezen en 1 paarse strandloper.

1971-Texel

1972-Vlieland

1973-Terschelling?

E. Aartse